

Вигнання з раю (зі Старого Заповіту)

Автор Невідомий

Господь Бог зростив із землі кожне дерево, принаadne на вигляд і придатне для харчування, а посеред саду — дерево життя і дерево пізнання добра та зла.

Господь Бог наказав першій людині, Адаму: "З кожного дерева в саду ти можеш їсти. Але з дерева пізнання добра й зла не їж, бо тільки-но з'їси з нього — напевно помреш!"

Чоловік поназивав усі живі істоти, а Бог, аби Адам не сумував, створив йому з його ж ребра помічницю — жінку.

Але змій був хитріший над усю польову звірину, яку створив Господь Бог. І спитав він жінку:

— Бог і справді заборонив їсти плоди дерев у саду?

Жінка відповіла:

— Плоди дерев у саду ми можемо їсти, а ось плоди дерева посеред саду Бог заборонив їсти або навіть чіпати, бо через це можна померти.

А змій на те:

— Не вмерете! Бо знає Бог, що тоді просто ваші очі розкриються і ви, як Він, розпізнаєте добро й зло.

Побачила жінка, що плоди ці їстівні й принадні, та й закортіло ж їй усе знати. Тож узяла вона й скуштувала плід та дала чоловікові, і той з'їв. І розкрилися очі обом, і зрозуміли, що вони голі.

Тоді позшивали фігове листя та поробили собі опаски.

Аж почули вони серед повіу денної прохолоди, що наближається до них у саду Господь Бог, і сховалися серед дерев. А Господь Бог гукнув до Адама:

— Де ти?

А той відповів:

— Я почув Твій голос у раю, злякався і сховався, бо я голий.

Господь спитав:

— Хто ж сказав тобі, що ти голий? Чи не їв ти із забороненого дерева?

Адам відказав:

— Жінка, яку Ти дав мені, принесла плід з того дерева, і я їв.

Тоді Господь Бог звернувся до жінки:

— Що ти накоїла?

Жінка відказала:

— Змій спокусив мене, і я їла.

І сказав Господь Бог змію:

— Будеш ти за це все проклятий і до кінця днів своїх плазуватимеш на череві та їстимеш землю.

А тоді звернувся до жінки:

— Я примножу твої терпіння, і ти в муках народжуватимеш дітей, тягтимешся до чоловіка, а він пануватиме над тобою.

І наказав Адамові:

— За те, що ти послухав жінку та їв з того дерева, проклята через тебе земля! Ти в скорботі будеш їсти від неї все життя. Тернину й осот вона буде тобі родити, і ти будеш їсти польову травину.

У поті свого лица їстимеш хліб, допоки не повернешся в землю, бо з неї тебе взято. Ти — порошок і до порошку повернешся.

Отоді дав Адам ім'я своїй жінці — Єва, бо вона була мати всього людства.

А Господь Бог зробив Адамові та Єві одягу зі шкури, зодягнув їх і мовив:

— Віднині чоловік, немов один з Нас, знає добро й зло. А тепер, може, дотягнеться він ще й до дерева життя, аби з'їсти його плід і жити довіку.

І тоді вигнав його Господь Бог з раю, щоб порати землю, з якої його взято. А на схід від Едему поставив Бог херувима з полум'яним мечем, який обертався, щоб стерегти дорогу до дерева життя.

Переклад із грецької Леся Герасимчука